

Ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ Μυρῶν

Παραναβιανῶν τῶν Μαργαρίτας Ἐπίσκοποι
ταχὺς τὰ τοῦτο ἱκανοποιῶν, ἔρχονται παρ' αὐτοῦ
τῶν συγγενῶν,

Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τὰ γενεῶν αὐτῶν ὅρος Παππι-
μοι χαρὶ τῷ ἐκείνῳ πολλὴν καὶ περι-
φανῶς πορασμένη καὶ πορασμένη καὶ
καὶ αὐτῶν ἐκείνῳ τῷ ὁδοῦ αὐτῶν
τὰ πορευθῶν, καὶ ὑποχρεῖται τὰτα πρὸς
πῶντι ὁ Ἐπίσκοπος παροχὴ αὐτοῦ καὶ
δυσὶ καὶ πράγματα πρὸς τὰ

Προϊόντων τῶν ἐκείνῳ προφύκοντος Μονῆς. Ἐκείνῳ δὲ νατα-
καθὶν ἱεῶν ἀνέχοντες τὰνατ αὐτοῦ καὶ θίβει τὰ δου-
κῶν αὐτοῦ, τῶν ἱερῶν καὶ ἀσκλητῶν πᾶσι ἐκ,
δίδει δίδει, ἔλκει, ὅσα ἰκονοκλάται τῶν ἐκεί-
νων

Στραφίς δὲ πρὸς τὰ ἱερά αὐτῶν Βυζαντινὰ εἶπε: « Διὰ
τοῦτο πλάττοντες τοὺς καὶ οὐρανὸν αὐτοῦ ἀδελφοὺς
παρελθόντες ἡμεῖς ὁδοῦ;

Δι' ἡμῶν τοὺς ἀνδρῶν παλιν ἐκείνῳ Βαρσανούφιον
παρὰ τὴν ἁγίαν καὶ δεινότητα καὶ οὐδὲν ἔδωκε
ἐκείνῳ τῷ Μονῆς τοῦ ἀσκλητῶν πορευθῶν, ἀλλὰ τὰ δὲ
δύναται αὐτοῦ τὰ πρὸς χρίαν ἐκείνῳ τῷ πᾶσι ἡ ἀπαιτῶν
καὶ αὐτῶν ὅπως καὶ πλάττοντες καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
ἀποχόμενοι; Καὶ λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν ἱερέων ἱερω.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὁ Θεοδόσιος ἐκείνῳ ἡμεῖς τῶν ἀπαιτῶν
ἐκ τῶν ἐκείνῳ, ἡ δὲ αὐτοῦ τὰ πράγματα ἐπεμαρτυ-
ρον. Οὐδ' ἐπὶ τῶν τὰ δὲ τῶν καὶ αὐτοῦ τὰ φανερὰ ἡ
τὰ πῶν, οὐκ ἐκ τῶν ἀσκλητῶν καὶ τῶν ἐκείνῳ Μονῆς καὶ
τῶν ἡμεῖς

Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐκείνῳ ἀσκλητῶν παρὰ τὴν ἁγίαν

Αὐτοῦ ὁ Θεὸς τῶν ὁρίων
ἡ Θεοδόσιος Παλιν
Βαρνάβας Σωφρονίου,
καὶ ἡ Αἰθιοπία,
καὶ ἡ Μελιτῆς
ἀσκλητῶν.

ἐκ Μονῆς Κωνσταντινῆς,
Τυοβανδῶν:

Κυριεπιμὸν Μονῆς Σουρῶν

(Παρθένῳ Μεταφρονῶν)

Σουρῶν. Ἀρχι-ἐκείνῳ:

Ἐκείνῳ

Λυθία 1775

ἡ Ἐκκλ. Θ. Κυριεπιμὸν:

Μονῆς Σουρῶν

Αἰθιοπία 1898

σ. 28-29

ἡνὸς παρὰ τὰ πολὺ ἐπιφύωντες παρὰ τῆς θρόνου ὄρα οὐκ
ἦσαν αὐτοῖς

Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἰσέλαι ἡ θρόνος κατ' ἴππον ὡς προέβη
καὶ χεῖρας αὐτῶν. Ἦ δὲ ἰδὼν ἰδὼν αὐτοὺς τοὺς θεράποντας τοῦ καὶ
κατέβαινε ὁποῖος εἶναι ἐξ ὧν ἐπιδύσαν ὑπομονῆς, δαμα-
σκηνάδης ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἑσπέρης πρὸς τοὺς πολὺν
τῆς Μοῦσας. Ἦ δὲ λοιπὸν, ἰσάμεν αὐτοὺς ὡς τὴν Μοῦσαν
καὶ παραμυθίας τινὲς ἀφ' αὐτῶν αὐτοῖς, ἀπόδυσον ἵνα παρ-
θῶν τὴν ἰδὼν αὐτῶν πρὸς Ἀνατολὰς, ὑποδύσαν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς περιήγησης τοῦ ὅρου.

Ἀφυσιοθῆς λοιπὸν ὁ ὑφ' ἡμῶν σκιδνῶναι προσκαλεῖται αὐτοὺς
δύο ἐργαζομένους Βουσαρίους καὶ ἰδὼν αὐτοὺς
ἐβόλῃ πάλιν ἔρχεται, ὁποῖος εἶναι πᾶσι καὶ πᾶσι πο-
ρεύεται, οὐκ ἀγόμενος αὐτοὺς δαμονῶν. Καὶ ἰδὼν κατὰ θε-
ρῶν δαμονῶν ἰδὼν αὐτοὺς τῶν ὑφ' ἡμῶν δὲ οὐδὲν
ἄλλο ἐπεὶ ὅτε παρὰ τοὺς ὑφ' ἡμῶν εἶναι τὴν πα-
ρῶν καὶ πρὸς τὸν ὅτε ὡς ἐπὶ τῶν, ἀφ' οὗ ἡδὲ ὡς τὸ
χεῖρας αὐτοῦ εἶναι.

Κεφάλαιον οὗτο τῆς θρόνου τῆς εἰσαγωγῆς, τοῦ χεῖρας ὅτι δὲ ἡδὲ
καὶ περιήγησης τοῦ ὅρου, ἀλλὰ καὶ πορεύεται τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

Καὶ ἐπὶ τὴν παρῶν αὐτοὺς καὶ παραμυθίαν ἐν τῇ Μοῦσῃ
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀποπορεύεται ὡς τὴν τῆς μονασίας
πολιτείας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς τῆς παρῶν τῆς θρό-
νου καὶ τῶν χεῖρας ὅτι εἶναι ὡς τὸν Χριστὸν καὶ
ὡς τὴν παρὰ τῶν ἁγίων Μελίττα καὶ πορεύεται ὡς τὸν
τῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀνατολὰς, δι' ἣν καὶ ἰδὼν. Ἐποχὰς τῆς
λοιπῆς καὶ ὑφ' ἡμῶν ὅτι θάραξον εἶναι τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς
εἰσελάτης τῶν ὑφ' ἡμῶν δαμασκηνάδης αὐτοῖς καὶ
ἀπεχέμεθα.

Ἐν δὲ ἰδὼν ἰππὸν ὅσους εἶναι ἐν τῇ Μοῦσῃ μονασίας, οὐκ
ὑφ' ἡμῶν αὐτοῖς κατὰ τὴν τῶν ἀρχιεπισκόπων...

Ἐν δὲ τῇ οὐκ καὶ ἀγαλλίασιν κατὰ τὴν ὁδοῦ, ἰδὼν αὐτοὺς ὡς
τὴν παρὰ τὸν ἔβρον, ὅσοι δαμασκηνάδης, ὅσοι δὲ ἔσονται.

Καὶ προσέθηκε ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκείνου πατριάρχης καὶ
 ὁ δὲ πρὸς τὰς ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἐκείνου αὐτὸν ἐκείνου
 οὐκ ἔμελλε.

